

Чл. 353. Ако стоката се прѣдаде на купувача за виждане или опитване, тя се счита приета, щомъ купувачътъ веднага не се произнесе въ течение на условия или обичайния срокъ или по поканата на продавача.

Чл. 354. Ако купувачътъ не може да прѣдстави прѣдадената му мостра или проба, стоката се счита, че е съгласна съ мострата или съ пробата.

Чл. 355. Ако странитѣ сж си запазили правото да се отмѣтнатъ отъ продажбата, и въ това отношение не сж прѣдвидели срокъ, правото за отмѣтание трѣбва да се упражни или веднага, или поне въ течение на три дни отъ сключването на договора.

Чл. 356. Продавачътъ не може да упражнява правата, произходящи отъ запазеното си право за отмѣтание отъ договора, срѣщу лицето, което добросъвѣстно е придобило вещта отъ купувача; въ такъвъ случай той може да дири обезщетение само отъ купувача.

Чл. 357. Правото за повръщание може да се обуславява и въ полза на купувача, но той може, въ течение на прѣдвидения въ чл. 355-й срокъ, да се възползува отъ това право само подъ условия, ако може да повърне прѣдмета на продажбата въ сжщото положение, въ което го е приелъ.

Глава III.

За коммисионния договоръ.

Чл. 358. Ако нѣкой сключи търговска сдѣлка въ свое собствено име, но за смѣтка на друго лице (довѣрителътъ), то такава сдѣлка се счита за коммисионна. Който по занятие се занимава съ сключване на такива сдѣлки, счита се за коммисионеръ.